
Cues quàntiques

X60468_ca

En aquest exercici modificarem la classe Queue afegint dos nous mètodes entangle i disentangle i canviant el comportament del mètode pop com descrivim a continuació.

El nou mètode entangle rebrà una altra Queue com a paràmetre. Una crida `q0.entangle(q1)` provocarà que `q0` quedí enllaçat a `q1` de manera que, a partir de llavors, sempre que fem un pop sobre `q0`, l'element extret serà afegit al final de `q1`. Una crida `q0.disentangle()` cancel.larà aquest comportament.

Fixeu-vos en aquest exemple per tal d'acabar d'entendre-ho:

```
Queue<string> q0, q1;
q0.push("a");           // q0: a
q0.push("b");           // q0: a,b
q1.push("c");           // q1: c
q1.push("d");           // q1: c,d
q0.entangle(q1);
q0.pop();               // q0: b   q1: c,d,a
q1.pop();               // q0: b   q1: d,a
q1.entangle(q0);
q0.pop();               // q0:     q1: d,a,b
q1.pop();               // q0: d   q1: a,b
q0.disentangle();
q0.pop();               // q0:     q1: a,b
q1.pop();               // q0: a   q1: b
q1.disentangle();
q0.pop();               // q0:     q1: b
q1.pop();               // q0:     q1:
```

Successius entangle fan que només l'últim estigui actiu. Per exemple, si hem executat `q0.entangle(q1)` i després `q0.entangle(q2)`, llavors `q0` està enllaçat a `q2` però no a `q1`.

Una crida `q0.disentangle()` cancel.larà l'efecte de l'últim entangle actiu. En altres paraules, `q0` queda com a no enllaçat a cap altra cua.

D'entre els fitxers que s'adjunten en aquest exercici, trobareu `queue.hh`, a on hi ha una implementació de la classe genèrica `Queue`. Haureu d'implementar els dos nous mètodes `entangle` i `disentangle` dins `queue.hh` a la part pública de la classe (podeu trobar les capçaleres comentades dins `queue.hh`), i modificar el mètode `pop` convenientment. Necesitareu també algun atribut addicional per tal de recordar si la cua té un `entangle` actiu i amb qui, amb les convenientis inicialitzacions.

D'entre els fitxers que s'adjunten a l'exercici també hi ha `main.cc` (programa principal), i el podeu compilar directament, doncs inclou `queue.hh`. Només cal que pugeu `queue.hh` al jutge.

Observació: La solució ràpida de `pop` amb entanglement hauria de moure punters i no pas valors.

Observació: En els jocs de proves no es copiaran cues. Per tant, no cal que adapteu els mètodes que copien cues, de manera que no cal decidir si l'entanglement d'una cua s'hereta sobre una còpia.

Entrada

L'entrada del programa comença amb una declaració d'unes quantes cues d'strings (q_0 , q_1 , ...), i després té una seqüència de comandes sobre les cues declarades. Com que ja us oferim el `main.cc`, no cal que us preocupeu d'implementar la lectura d'aquestes entrades. Només cal que implementeu la extensió de la classe cua abans esmentada.

Podeu assumir que les comandes faran disentangles només sobre cues que tinguin un entangle actiu. Però pot ser el cas que es faci un entangle sobre una cua que ja tingui un entangle actiu. Com mencionavem abans, en aquestes situacions només l'últim entangle aplica.

Sortida

Per a cada comanda d'escriptura sobre la sortida s'escriurà el resultat corresponent. El `main.cc` que us oferim ja fa això. Només cal que implementeu la extensió de la classe cua abans esmentada.

Exemple d'entrada 1

```
Queue<string> q0 , q1 , q2 ;
q0 .push( "a" );
q0 .push( "b" );
q0 .push( "c" );
q0 .push( "d" );
q1 .push( "e" );
q1 .push( "f" );
q1 .push( "g" );
q1 .push( "h" );
q2 .push( "i" );
q2 .push( "j" );
q2 .push( "k" );
q2 .push( "l" );
q0 .pop();
q1 .pop();
q2 .pop();
cout<< q0 << endl;
cout<< q1 << endl;
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 .size()<< endl;
cout<< q1 .size()<< endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
cout<< q0 .front()<< endl;
cout<< q1 .front()<< endl;
cout<< q2 .front()<< endl;
q0 .entangle( q1 );
q1 .entangle( q2 );
q2 .entangle( q0 );
q0 .pop();
q1 .pop();
q2 .pop();
q0 .push( "m" );
q1 .push( "n" );
q2 .push( "o" );
cout<< q0 << endl;
cout<< q1 << endl;
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 .size()<< endl;
cout<< q1 .size()<< endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
```

```
q1 .disentangle();
q0 .pop();
q1 .pop();
q2 .pop();
cout<< q0 << endl;
cout<< q1 << endl;
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 .size()<< endl;
cout<< q1 .size()<< endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
q2 .disentangle();
q0 .pop();
q1 .pop();
q2 .pop();
cout<< q0 << endl;
cout<< q1 << endl;
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 .size()<< endl;
cout<< q1 .size()<< endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
q0 .disentangle();
q0 .pop();
q1 .pop();
q2 .pop();
cout<< q0 << endl;
cout<< q1 << endl;
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 .size()<< endl;
cout<< q1 .size()<< endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
cout<< q0 .front()<< endl;
cout<< q1 .front()<< endl;
cout<< q2 .front()<< endl;
```

Exemple de sortida 1

```
3 b c d
3 f g h
3 j k l
3
3
3
b
f
j
4 c d j m
4 g h b n
4 k l f o
4
4
4
4 d j m k
4 h b n c
```

```
3 l f o
4
4
3
3 j m k
4 b n c d
2 f o
3
4
2
2 m k
3 n c d
1 o
2
3
1
m
n
o
```

Exemple d'entrada 2

```
queue<string> q0 , q1 , q2 ;
cout<< q1 << endl;
q1 .push( "bba" );
cout<< q1 .front()<< endl;
cout<< q1 .size()<< endl;
cout<< q1 << endl;
q1 .push( "a" );
q1 .push( "caa" );
cout<< q1 .size()<< endl;
q1 .push( "aaa" );
q1 .push( "ba" );
q0 .push( "cbc" );
cout<< q2 << endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
q1 .push( "cac" );
q1 .pop();
q0 .push( "c" );
q2 .push( "bab" );
cout<< q0 << endl;
cout<< q0 .size()<< endl;
cout<< q2 .size()<< endl;
q2 .pop();
q0 .push( "baa" );
cout<< q2 .size()<< endl;
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 << endl;
q1 .push( "ba" );
cout<< q1 .front()<< endl;
q0 .push( "caa" );
q2 .push( "cc" );
q0 .pop();
q1 .push( "baa" );
q0 .entangle( q2 );
q2 .push( "b" );
cout<< q1 << endl;
cout<< q0 << endl;
q2 .push( "cc" );
q1 .push( "c" );
```

```
q0 .entangle( q1 );
cout<< q2 .front()<< endl;
q0 .pop();
cout<< q2 .size()<< endl;
q1 .pop();
q0 .disentangle();
q2 .pop();
cout<< q1 .front()<< endl;
cout<< q2 << endl;
q2 .push( "bc" );
cout<< q0 << endl;
q2 .entangle( q0 );
q0 .pop();
q1 .push( "b" );
q2 .push( "bcc" );
q1 .push( "bcb" );
q1 .push( "caa" );
q0 .push( "bbb" );
q2 .pop();
q1 .push( "ba" );
q0 .entangle( q2 );
q0 .pop();
q0 .push( "b" );
q1 .push( "ba" );
q0 .pop();
q0 .push( "ba" );
q1 .push( "ba" );
q0 .pop();
q0 .push( "c" );
q2 .push( "cb" );
q2 .pop();
q2 .push( "ac" );
q2 .pop();
q0 .pop();
q1 .push( "cca" );
q0 .pop();
cout<< q2 << endl;
q1 .push( "bab" );
q0 .pop();
q2 .push( "c" );
q0 .pop();
q2 .pop();
q2 .disentangle();
q0 .pop();
cout<< q2 .front()<< endl;
q0 .pop();
```

```
q2 .push( "b" );
cout<< q2 << endl;
cout<< q0 << endl;
cout<< q1 << endl;
cout<< q2 << endl;
```

Exemple de sortida 2

```
0
bba
1
1 bba
3
0
0
2 cbc c
2
1
0
0
3 cbc c baa
a
7 a caa aaa ba cac ba baa
3 c baa caa
cc
3
caa
2 b cc
2 baa caa
6 bcc caa cb ac bbb b
caa
11 caa cb ac bbb b c c cc bc bcc b
0
14 caa aaa ba cac ba baa c c b bcb caa ba cca bab
11 caa cb ac bbb b c c cc bc bcc b
```

Observació

Avaluació sobre 10 punts:

- Solució lenta: 5 punts.
- solució ràpida: 10 punts.

Entenem com a solució ràpida una que és correcta, on la operació pop amb entanglement té cost **CONSTANT** (fins i tot si els strings involucrats son grans), i capaç de superar els jocs de proves públics i privats. Entenem com a solució lenta una que no és ràpida, però és correcta i capaç de superar els jocs de proves públics.

Informació del problema

Autor : PRO2

Generació : 2024-04-23 16:48:45

© Jutge.org, 2006–2024.

<https://jutge.org>